

Milí bratři a sestry, farníci a všichni, ke kterým se zpravodaj farnosti u sv. Jakuba v Brně dostal,

zdravím Vás všechny na počátku měsíce května, měsíce zvláštním způsobem zasvěceného úctě Panny Marie.

Letošní květen má být naplněn mnohými významnými událostmi, které nabízím vaší pozornosti s pozváním k účasti a které vkládám i do vašich modliteb (jsou seřazeny chronologicky):

- v pátek 8. 5. 2009 se uskuteční tradiční pouť brněnské mládeže do Křtin; sraz poutníků je v 9 hodin u kláštera sester klarisek v Soběšicích;
- v pátek 15. 5. 2009 bude v našem kostele (a také v katedrále a bazilice na Starém Brně) za podpory města Brna zahájena průvodcovská služba;
- v sobotu 16. 5. 2009 se uskuteční diecézní pouť ministrantů na Vranově u Brna; sraz ministrantů brněnského děkanství je v 8.30 hodin u kláštera sester klarisek v Soběšicích, mše sv. na Vranově začne v 15 hodin;
- v sobotu 23. 5. 2009 se v rámci Roku sv. Pavla uskuteční pouť brněnského děkanství do Rajhradu; požehnání pěším poutníkům bude v 7.30 hodin v kostele sv. Jiljí v Komárově, poutní program v Rajhradě začne v 10.30 hodin;
- v pátek 29. 5. 2009 v době od 18 do 24 hodin proběhne Noc kostelů; děkuji všem, kteří se zapojují do přípravy, pro zajištění akce budeme ještě potřebovat nejméně 20 dobrovolníků do pořádkové služby;
- o slavnosti Soslání Ducha Svatého v neděli 31. 5. 2009 v 9 hodin bude v katedrále brněnský biskup Vojtěch udělovat svátost biřmování mimo jiné biřmovancům, kteří se připravovali v naší farnosti;

- v neděli 31. 5. 2009 v 9.30 hodin bude v našem kostele slavnost 1. svatého přijímání dětí; letos se jí zúčastní 9 dětí.
- v neděli 7. 6. 2009 se při večerní mši sv. v 19 hodin v našem kostele uskuteční obřad zakončení období mystagogie nově pokřtěných a zároveň také obřad přijetí mezi katechumeny nových dospělých zájemců o křest.

Někdy bývám žádán, abych připomněl ty nejdůležitější události, které jsou pro mě osobně a podle mého názoru i pro farnost nejdůležitější. Tentokrát musím říct, že pro mě, a snad i pro farnost, je všech těchto 7 květnových událostí (8. už je na začátku června) významných. Bude to jakési pozemské sklizení úrody modliteb a práce mnohých. Děkuji všem, kteří se na přípravě těchto akcí podíleli svou modlitbou a prací, a přeji také hojnost darů nebeských.

Ať vás všechny provází Panna Maria svou přímluvou a dobrý Bůh svým požehnáním.

Otec Václav Slouk

Matičko má

*Jako tulák si
někdy připadám,
který ztratil vše,
co na světě
měl rád.
Nebloodím, ale
po světě znám
cestu, která vede
k Tobě do nebe.
Nejsem sám,
u Tebe pravý
domov a nebeskou
Matičku mám.
S Tebou se vše
zahojí, co lidské
srdce zabolí.
S radostí do
nových ztrátek
vykročím, jen když,
Matičko má,
Tebe neztratím.*

Alena Veithová

Světce měsíce: 6. května – sv. JAN SARKANDR

Narodil se 20. 12. 1576 ve Skočově na Těšínsku ve Slezsku. Toto území bylo národnostně smíšené, ale Sarkandrová rodina byla česká. Jeho otcem byl Řehoř Matěj a matka Helena byla podruhé provdána. Po smrti otce r. 1589 se rodina přestěhovala do Příbořa, k Matouši Vlčovskému, který byl synem z prvního manželství. Jan měl ještě tři bratry a sestru. V Příboři navštěvoval farní školu a v 17ti letech odešel na vyšší latinská studia do Olomouce. Po čtyřech letech pokračoval ve studiích v Praze. Po roce začal studium teologie ve Štýrském Hradci, které po dvou le-

tech přerušil. Ve Velkém Meziříčí 3. 9. 1606 uzavřel svatební smlouvu s Annou Plachetskou. Není jisté, zda k svatbě vůbec došlo, do roka mu Anna zemřela a on od 22. 12. 1607 přijal nižší svěcení. V breviáři se předpokládá, že jako vdovec. Po dokončených studiích 22. 3. 1609 přijal kněžské svěcení v Brně, pak působil na sedmi místech. Osudným se mu stalo působení v Holešově, kde sídlil katolický hejtman Ladislav Popel z Lobkovic, který o Jana požádal. Jan tam r. 1616 nastoupil na faru po evangelickém faráři a brzy získal zpět ke katolické víře 250 farníků, kteří před tím byli protestanty. Tenkrát k úkolům faráře patřilo i vybírání desátků a to se stalo příčinou sporu s protestantským šlechticem Václavem Bítovským z Bítova na Bystřici pod Hostýnem.

Pražskou defenestraci v r. 1618 začalo napjaté období českých dějin. Morava se k českému stavovskému povstání přidala až v květnu 1619. Se sesazením Ladislava Popela z Lobkovic, který nad Janem Sarkandrem držel ochranou ruku, došlo k vypovězení jezuitů ze země. Skryté nepřátelství pronikalo plnou silou a Jan na radu farníků opustil Holešov. Se souhlasem kroměřížského probošta odjel v červnu toho roku na pouť k Panně Marii Čenstochovské do Polska. Byl vroucím ctitelem Panny Marie a s její pomocí vytrval v dobrém až do konce. Po měsíčním poutním

Úmysly apoštolátu modlitby na květen 2009

Úmysl všeobecný

Aby se laici a křesťanské komunity stali odpovědnými podporovateli kněžských a řeholních povolání.

Úmysl misijní

Aby nově založené katolické církve byly vděčné Pánu za dar víry, připravené podílet se na všeobecné misii církve a nabízely své možnosti k hlásání evangelia na celém světě.

Úmysl národní

Aby sdělovací prostředky šířily ve společnosti ducha pravdy a krásy, vzájemnou lásku a spravedlnost.

(pokračování na straně 2)

pobytu odešel na Lobkovické statky do Rybníka u Ratiboře. Zatím došlo k propuštění Popela z Lobkovic a ten po Janovi chtěl, aby se vrátil do Holešova. Jan předpokládal, že to nebude k prospěchu farníků, protože tím rozjitří nekatolíky, kteří už obsadili faru. Přál si jít na místo zámeckého kaplana Tučka a ten, aby šel na jeho bývalou faru. Lobkovic s tím nesouhlasil a Jan se v listopadu 1619 vrátil do Holešova.

Na jaře pak vpadlo na Moravu na čtyři tisíce polských kozáků zv. „lisovčiči“ po Alexandru Lisowském. Byli posláni polským králem Zikmundem III. jeho švagru Ferdinandovi II. Oni však cestou přepadávali hrady, městečka a loupili. Jan, ve snaze uchránit Holešov, jim vyšel 5. 2. 1620 naproti v čele eucharistického průvodu. Kozáci, vidouce katolického kněze s nejsvětější svátostí, seskákali s koní, poklonili se a Holešovu se vyhnuli.

Moravští stavové pak pojalí podezření, že Jan při návštěvě Polska vyjednal ve Varšavě posláni kozáků na Moravu. Tam ale nebyl, záležitost měl ve skutečnosti na svědomí generál Michal Althan. Jan byl přesto zatčen a od 13. do 18. 2. 1620 v Olomouci čtyřikrát vyslýchán. Při druhém až čtvrtém výslechu na něm použili tzv. útrpného práva a krutě ho mučili i za to, že do obce vracel katolickou víru.

V desetičlenné vyšetřovací komisi byl jediný katolík, soudce Jan Scintila, který dodatečně učinil podrobný zápis. Podle jeho protokolu protestantští soudci mu mimo jiné položili otázku: „Nevědělš o tom nic ze zповědi od svého pána?“ On na ni odpověděl: „Nic nevím, ale i kdyby mi bylo něco o tom ve zповědi prozrazeno, vše je zpečetěno svátostí.“

Při čtvrtém výslechu jej nataženého páliili na bocích a když louče zhasly, Ctibor Ž. a Beněš P. poradili mučení, které smýř viděli v Uhrách. Kat dle jejich návodu smočil peří v síře a ve smole a zapálené kousky házel Janovi na prsa a na ramena, ale ani tím způsobem z něj nic nedostali. Z jeho úst jen jako střelná modlitba vycházela slova: „Ježíš, Maria, Anna!“ – jakoby z nich čerpal sílu. Začali to přičítat kouzlům a podnikli své antičáry. Kat oholil Janovi tělo, oštrňal mu nehty na všech končetinách, přidal vlasy a vousy, pak

to zapálil a zbylý prášek rozmíchaný s vodou ho donutili pít, aby moc domnělých kouzel ochromili. Po třech hodinách mučení, při němž krev tekla po zemi a bylo vidět jeho útroby, ho s vymknutými údy biřici odvážali ze skřipce a nechali svému osudu s nadějí na jeho brzkou smrt.

Později ho přenesli do vězení, kde k němu měli přístup olomoučtí katolíci. Zhrozili se jeho těla a rozplakali se nad ním. A on se je snažil utěšovat septajice v bolestech: „Oplývám radostí... Mám velkou útěchu...“ Ta radost pramenila z vědomého spojení s Bohem a Marií, kteří mu s přimlouvou Anny pomáhali vytrvat v nejtěžších chvílích. Chtěl být absolutně věrný ve svém povolání a tak prosil o pomoc s obracením listů breviáře, který se i tam modlil. Když byl sám, obracel si při modlitbě jeho listy jazykem. A tak plný lásky se dožil svého šťastného dne 17. března, kdy pro následky mučení odešel z této světa do Bohu.

Po smrti byl pohřben v Předhradí, odkud byly později jeho ostatky slavnostně přeneseny do Olomouce a jsou uloženy v katedrále sv. Václava. Jeho památka stanovená na den jeho smrti byla v českých zemích přenesena na den jeho beatifikace 6. 5. protože v březnu je období postní a památka svätce by nemohla být slavnostní.

Blahořečen byl v roce 1860 a kanonizován při návštěvě Jana Pavla II. v Olomouci 21. 5. 1995.

PŘEDSEVZETÍ, MODLITBA

Každý z nás máme někdy povinnost mlčet. Až k tomu dojde, budu si pomáhat modlitbou udržet jazyk za zuby, a to nejen tehdy, ale i při různém trápení, jehož svěřením bych zatěžoval, místo abych povzbuzoval. Musím být nositelem radosti.

Bože, Tys dal svätému mučedníkovi Janovi statečnost a sílu, aby žil podle své víry a věrně zachoval zповědní tajemství; na jeho přimluvu posiluj nás v každém nebezpečí, abychom Ti jako on vždycky zůstali věrní. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svätého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen. <http://sancti.catholica.cz>

Neděle s biskupem

První neděle po našem křtu byla u Jakuba sloužena mše se vzácnou návštěvou, panem biskupem.

Jako čerstvě pokřtění jsme opět oblékli bílá roucha a nechali se unášet krásným hudebním doprovodem toho dne. Pan biskup zapřel své vysoké postavení a taktéž nasadil vysokou lafku svým osobitým kázáním. Všech se dotkla jeho silná slova, stejně jako jeho kamarádký přístup na pozdější nedělní kavárně. Společně se všemi nově pokřtěnými a dalšími příchozími jsme probrali zážitky ze křtu a pochutnávali si na všech dobrotách, které nám byly nabídnuty. Završením pozdního dopoledne bylo krájení velikonočního dortu. Tohoto úkolu se báječně ujal pan biskup, jehož téměř profesionální um nás mile překvapil. Všem děkujeme za milou atmosféru a skvělý dort, který chutnal opravdu každému.

„Noc kostelů“ poprvé v Brně

Noc kostelů, akce, která svým rozsahem zatím nemá v České republice obdobu, již má pevně stanovené datum. V Brně proběhne poprvé **29. května 2009**.

Projekt Noc kostelů v Brně nabídne široké veřejnosti poprvé na jaře roku 2009 možnost navštívit kostely a modlitebny v centru Brna (v tuto chvíli je jich v projektu zapojených 16) a poznat nejen jejich kulturní hodnotu, ale také se seznámit s křesťanstvím prostřednictvím hudby, výtvarného umění, divadelního představení či setkání.

Z historie akcem. V roce 2005 proběhla první Noc kostelů ve Vídni, během čtyř let se spontánně rozšířila do celého Rakouska. V úzké spolupráci a s využitím zkušeností vídeňského týmu připravují nyní brněnští organizátoři tento projekt pro jihomoravskou metropoli, resp. pro Českou republiku. Projekt je spolufinancován Evropským fondem pro regionální rozvoj a Jihomoravským krajem prostřednictvím ROP JV.

Noc kostelů je ekumenická. Noc kostelů je ekumenický projekt, sdružuje kostely a modlitebny šesti křesťanských církví v Brně (Církev římskokatolická, Církev bratrská, Církev československá husitská, Českobratrská církev evangelická, Církev pravoslavná, Bratrská jednota baptistů).

Jednotlivé farnosti, sbory, církevní obce a řady přivítají v otevřených kostelech návštěvníky bohatým programem včetně komentovaných prohlídek nebo koncertů. Zpřístupněny budou rovněž některé veřejnosti běžně nepřístupné části kostelů jako např. varhanní kůry, sakristie, věže nebo krypty. Pro návštěvníky bude vytvořen průvodce s podrobným programem jednotlivých kostelů, k dispozici budou také další informační materiály včetně map nebo informačních letáků o kostelech. Předpokládáme, že také v naší republice by se akce mohla v příštích letech šířit do dalších měst a krajů. Podrobnější informace jsou již nyní zveřejněny na webových stránkách www.nockostelu.cz.

DLOUHÁ NOC KOSTELŮ – Pátek 29. 5. 2009

Program v kostele sv. Jakuba

17.45–17.55 – Zvony

18.00–18.30 – Titul: „Tobě patří den, i noc je tvoje, tys upevnil světlo noci i slunce“. Podtitul: *Slavnostní zahájení – setkání zástupců křesťanských církví Brna*. Komentář: Zahájení Noci kostelů proběhne v kostele svätého Jakuba od 18.00 slavnostním setkáním zástupců křesťanských církví. Setkání je vedené textem Božího slova „Tobě patří den, i noc je tvoje, tys upevnil světlo noci i slunce“ (Ž 74,16).

18.45–19.15 – Jen si takhle písknout. Komentovaná prohlídka varhan.

19.00–19.15 – Za tajemstvím čísel. Komentovaná prohlídka kostela.

19.30–19.45 – Varhanní hudba.

20.00–20.30 – Titul: „Církev – světlo dnešní noci?“ Podtitul: *Panelová diskuse na téma: „Církev – světlo dnešní noci?“* Komentář: V tomto čase bude probíhat panelová diskuse na téma: „Církev – světlo dnešní noci?“ Moderátor povede diskusi s odborníky i návštěvníky o posláni církve dnes.

20.30–20.45 – Hudba (zpěv).

21.00–21.15 – Za tajemstvím náhrobků. Komentovaná prohlídka kostela.

21.30–21.45 – Hudba (zpěv).

22.00–22.15 – K čemu je to dobré. Komentovaná prohlídka kostela.

22.30–23.15 – Mše svätá.

23.20–23.35 – Kompletář (chorál – zpěv).

18.30–23.30 – Zkamenělá dvojítá šroubovice v Brně. Prohlídka věže.

18.30–23.30 – Kdo jsou a čím žijí farníci sv. Jakuba. PowerPointová prezentace farnosti u sv. Jakuba v Brně.

19.00–22.20 – Tichá modlitba v kapli Panny Marie Bolestné.

Pouť ministrantů brněnské diecéze 2009

Pouť ministrantů brněnské diecéze vyvrcholí bohoslužbou v poutním kostele Panny Marie ve Vranově u Brna **v sobotu 16. května** v 15.00 hodin. Několik set ministrantů brněnské diecéze se setká ve Vranově u Brna na diecézní pouti. V rámci celodenního programu jsou pro ně připravena zajímavá překvapení i soutěže, setkání vyvrcholí bohoslužbou, kterou bude celebrol brněnský biskup Vojtěch Cikrle. **BB**

Jak jsem byla uvedena do křesťanského života – Osobní svědectví nově pokřtěné

Je 11. dubna 2009, Bílá sobota před Velikou nocí, kdy mám být pokřtěna. „*Krásný let přejí*“, došla mi odpoledne přátelská esemeska, povzbuzení na cestu od člověka, který ví...

Spolu s dalšími katechumeny se scházíme nejprve na faře u sv. Jakuba. Naše katechetka Lída nás ještě detailně uvádí do toho, co vše krásného nás o tolik očekávané Veliké noci čeká, a udílí i nezbytné technické instrukce. Poté se, již také většinou se svými kmotry, odebíráme nahoru do půvabné kaple s nádhernými vitrážovými okny, kde nás čekají přípravné obřady: složení *Vyznání víry*, obřad „*Efeta – otevři se*“, čili symbolické odemčení našich uší a úst pro Boží slovo, a *Volba křestního jména*, při které nám pan farář Václav Slouk, náš „křtitel“, pomaže obě ruce olejem katechumenů, posvěceným na Zelený čtvrtek (posila pro boj se zlem těsně před křtem – „abychom vyklouzli“, kdyby nás na poslední chvíli ještě zlo pokoušelo.). Mezi obřady zpíváme písně z Taizé, které nádherně dokreslují celou atmosféru – duše se naladuje...

Pak ještě na faře posvačíme; katechetka Lída stále zdůrazňuje, jak je to důležité – vzpomíná, že v letech, kdy se na jídlo a pití nepamatovalo, mnozí pak při křtu omdlávali; přihlížející bábinčky se rozplývaly: „to ten Duch Svatý na ně tak působí...“, ale Lída odpovídala prozaicky: houby Duch Svatý, to omdlávají z hladu!“

Posilněna na duchu, duši i těle, s rostoucím vnitřním rozechvěním, se spolu s ostatními ubírám do kostela sv. Jakuba. Je to hned naproti, ale hlučná ulice s tramvajemi mě ještě na chvíli udeří a vrací „do světa“.

Je těsně po západu slunce, začíná Velikonoční vigilie, tajemné bdění Veliké noci, čekání ve tmě na světlo vzkříšeného Krista. Začíná se před kostelem žehněním ohně a přípravou velké velikonoční svíce – paškálu. Otec Václav žehná oheň, vkládá pět kadidlových zrn do symbolických pěti Kristových ran na vyrytém kříži na svíci a při tom říká: „*Pro své slavné – svaté rány – kež nás chrání – a zachrání – Kristus Pán ukřižovaný.*“ Jeho slova přehlušují hřmot projíždějících tramvají – snad abychom si ostřeji uvědomili, že se posvátno nachází a začíná přímo uprostřed každodenního reálného života, a že modlitba nás rozměru posvátného otvírá, navzdory hlučnému světu. Od požehnaného ohně kněz rozsvěcuje paškál se slovy: „*Ať slavné Kristovo vzkříšení naši tmu ve světlo promění.*“ S rozsvíceným paškálem pak vchází do tmavého kostela a třikrát zvolá: „Světlo Kristovo!“ Od paškálu si všichni věřící zapalují svoje svíčky a nakonec jsou postupně rozsvícena světla v kostele. Nádherná a působivá symbolika – přechod z temnoty do světla... My katechumeni, čekající na křest, si však ještě svou svíci zapálit nesmíme, musíme ještě chvíli počkat, až budeme pokřtěni...

Otec Václav zpívá starodávný, překrásný velikonoční chvalozpěv *Exultet*. Následuje bohoslužba slova, nejdelší z celého liturgického roku – vybraných sedm čtení ze Starého zákona a dvě z Nového zákona patří mezi nejkrásnější pasáže z celé Bible a zahrnují nejvýznamnější okamžiky dějin světa s Bohem, od stvoření až po vykoupění. Mezi čteními se zpívají žalmy a recitují další vybrané modlitby. Nořím se do toho, snažím se „být opravdu zde“, jsem plna napjatého očekávání; neseidm však na akusticky právě nevhodnějším

místě prostorného svatojakubského chrámu, takže musím chvílemi napínat uši, abych dobře rozuměla – zvuk se rozléhá. Zato ale mé místo je přesně naproti soše Panny Marie, mé křestní patronky, která stojí asi metr ode mě se sepjatýma rukama, obrácena k oltáři – mám tak dojem, že se za mě neustále přimlouvá. Hned vedle sochy Marie byl postaven rozsvícený paškál; jak hoří, chvílemi cítím medovou vůni tajícího vosku i vůni kadidlových zrn. A mezi Marií a paškálem, kousek za nimi, zaujal místo sbor ministrantů s živě gestikulujícím sbormistrem, kteří zpívají žalmy; je to živé a svěží jako ranní zpěv ptáků v zahradě. Lomoz města za zdmi chrámu je dávnou pryč, duše je naladěna.

Přichází vyvrcholení Veliké noci – Křestní bohoslužba:

„*Bůh chce rozmnožit naše shromáždění křtem těchto uvolených. Provázejme je ke křtu svými modlitbami ve společenství všech svatých,*“ říká kněz. Následují dlouhé litanie ke všem svatým, přečtem si našich křestních patronů, aby za nás orodovali, a po nich kněz žehná křestní vodu: (...) „*Prameny, velejte Pána, chvalte a oslavujte ho na věky.*“

Vše je připraveno, nejposvátnější chvíle nastává: Otec Václav začíná křtít na druhém konci řady, jsem až předposlední; bratři a sestry postupně povstávají z vody k novému životu, snažím se sledovat výrazy tváří nových lidí, ale již to nejde, chvějí se, schovávám ještě bryle do kapsy, skláním hlavu a zavírám oči, slyším hlas někde mezi zemí a nebem, který mě oslovuje novým jménem: „*Aleno Marie, já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.*“ Cítím na rameni pevnou pravicí své kmotry, která stojí za mnou, symbolicky mi předává štafetu a podporuje mě. Třikrát se symbolicky nořím do křestní vody, odpovídám „Amen“ – a je to. *Starý člověk* je pohřben do vody, *nový člověk* povstal s Kristem k novému životu – ale ještě mu to nějak nedochází, musí si sám na sebe zvyknout. Kmotři nám, čerstvě narozeným křesťanům, oblékají bílé roucho, abychom si svou novou identitu lépe uvědomili: *Symbol bílého roucha vyjadřuje novou důstojnost pokřtěného.* „*Vy všichni, pokřtění v Krista, oblékli jste se v Krista,*“ (Gal 3,27) říká svatý Pavel, který na jiném místě připomíná: „*Svlečte ze sebe člověka starého s jeho počínáním, a oblečte člověka nového, který se obnovuje k správnému poznání, aby se podobal svému Stvořiteli*“ (Kol 3, 9-10). Kmotři zapalují naše křestní svíce od velkého paškálu: *Jediným pravým světlem, jež osvěcuje svět, je vzkříšený Kristus. Křesťan, který žije podle tohoto světla, se sám stává světlem a pomocí pro lidi, kteří žijí ještě v temnotě.* „*Vy jste světlo světa*“ (Mt 5,14).

Držíme zapálené svíce v rukou a následuje *biřmování*, svátost, kterou dospělí mohou přijmout hned po křtu – potvrzuje a posiluje křestní milost, symbolizuje vylití Ducha Svatého. Otec Václav nám postupně udílí svátost, sleduji, jak se mění výrazy ve tvářích pomazaných a vzpomenu si na Lídinu mnohokrát opakovanou větu: „při biřmování držte svíci klidně, ať nepodpálíte otce Václava“ (naštěstí se tak nestalo). Otec přistupuje i ke mně, zašeptám svá zvolená biřmovací jména: „*Jana Paula*“, chrámový sbor z balkónu k tomu vznešeně a nahlas zpívá (jak nám bylo slíbeno – pro případ, že by si někdo v rozrušení nemohl na jméno vzpomenout). Slyším otčova slova: „*Jano Pavlo, přijmi pečeť daru Du-*

cha svatého.“ S bázní a chvěním přijímám pečeť – pomazání na čelo posvěceným vzácným vonným olejem, křížmem, a čekám, co se se mnou stane. Začínám se ještě více vnitřně rozechvívat, chvíli nevnímám, co se kolem děje, ale následuje ještě svátost eucharistie, která uvedení do křesťanského života dovršuje. Ježíš říká: „*Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít na věky ... Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný ... zůstává ve mně a já v něm*“ (Jan 6, 51.54.56, KKC 1406). Je mi vloženo do úst *Tělo Kristovo*, proměněná hostie, která se rozplývá v ústech a po chvíli prožívám blažené rozlévání tepla v těle. Zavírám oči a začínám prožívat důvěrné spojení s Pánem Ježíšem, ale máme privilegium přijímání pod obojí, ještě se musím vrátit, ještě přijímám zvlášť *krev Kristovu*, proměněné víno z kalicha. Poprvé v životě je mi dovoleno proměněného vzkříšeného Pána přijmout a již naplno prožívám své pocity – začínám se trást, rozlévá se ve mně ono blažené teplo, tečou mi slzy, mše ale ještě pokračuje, ještě nemohu zcela lézat... (Doma při usínání mně pak vytane na mysl věta, která se zdá být osamocená, jakoby se nevztahuje ke konkrétní vzpomínce: *Nasytil jsi mě blahem jako řeka (nebo řekou?)*). Nevím už přesně a nevím, odkud ji znám. Až později mě napadlo, že verš vystihuje moje pocity po prvním svatém přijímání).

Slavnost pomalu končí, přistáváme opět na zemi. Ještě nezbytné fotografování, dárky a blahopřání příbuzných a přátel a pomalu se rozcházíme. Cestou domů prožívám spíše už jen únavu; za doprovodu výše uvedeného verše usínám...

Vše mi pak v plné míře dochází až ráno, cestou na ranní slavnou mši – *Slavnost zmrtevýchvstání Páně*. Svět je krásný, stromy se přes noc oděly do bílých květů, já jsem také v bílém a cítím se jako nevěsta po svatebním dni a noci, jako nový člověk zrozený do svobody, do svobody plné světla Kristova, kde se už nedá bloudit...

V Brně, na Velikonoce 2009
Alena Marie Šamánková

Max Kašparů v Brně

Pastorační středisko brněnské diecéze a Karmelitánské nakladatelství vás opět zvou na setkání v oblasti spirituality a mezilidských vztahů.

Přednášet bude doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Maxmilián Kašparů, Ph.D., jáhen, exercitátor, teolog, stomatolog, psychiatr, pedagog.

Jeho návštěva v Brně se koná ve dnech 15.–17. května 2009.

Pátek 15. května ve 20.00 veřejná přednáška na téma:

Stavy a vztahy...aneb O čem je život.

Sobota 16. května od 9 hodin celodenní rekoлекce na téma:

Po provaze ke Kristu

Přednášky se konají v aule Biskupského gymnázia na Barvičově ulici 85 (3. podlaží).

Neděle 17. května:

9.30 – mše svatá v kostele sv. Jakuba v Brně, oslavuje: Jan Bezděk, homilie: Jaroslav Max Kašparů;

11.00 – autogramiáda v knihkupectví Cesta, ul. Rašínova (naproti kostelu).

Z kalendáře: květen 2009

Datum	Hodina	Co nás čeká	Místo
Pá	1. 5.	Památka sv. Josefa Dělníka	
So	2. 5.	Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve	
Ne	3. 5.	4. neděle velikonoční	
Ne	3. 5.	Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu	
St	6. 5.	Památka sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka	
Pá	8. 5.	Památka Panny Marie, Prostřednice všech milostí	
Pá	8. 5.	9.00 Začátek pouti brněnské mládeže do Křtin	Soběšice – Klarisky
Ne	10. 5.	5. neděle velikonoční	
Út	12. 5.	Památka sv. Nerea a Achillea, mučedníků	
Út	12. 5.	Památka sv. Pankráce, mučedníka	
St	13. 5.	Památka Panny Marie Fatimské	
Čt	14. 5.	Svátek sv. Matěje, apoštola	
So	16. 5.	Svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka	
So	16. 5.	Pouť ministrantů	Vranov u Brna
Ne	17. 5.	6. neděle velikonoční	
Ne	17. 5.	9.30 Mše sv., kazatel Max Kašparů, jáhen	kostel
Po	18. 5.	Památka sv. Jana I., papeže a mučedníka	
St	20. 5.	Památka sv. Klementa Marie Hofbauera, kněze	
Čt	21. 5.	Slavnost Nanebevstoupení Páně – doporučený svátek Začátek devítidenní přípravy na slavnost Soslání Ducha Svatého	
Pá	22. 5.	Památka sv. Rity z Cascie, řeholnice	
So	23. 5.	10.30 Pouť brněnského děkanství v rámci Roku sv. Pavla	Rajhrad
Ne	24. 5.	7. neděle velikonoční	
Ne	24. 5.	Den modliteb za sdělovací prostředky	
Po	25. 5.	Památka sv. Bedy Ctihodného, kněze a učitele církve	
Po	25. 5.	Památka sv. Řehoře VII., papeže	
Po	25. 5.	Památka sv. Marie Magdalény de Pazzi, panny	
Út	26. 5.	Památka sv. Filipa Neriho, kněze	
St	27. 5.	Památka sv. Augustina z Canterbury, biskupa	
Pá	29. 5.	Noc kostelů	
Pá	29. 5.	18.00 Ekumenické setkání na zahájení Noci kostelů	kostel
Pá	29. 5.	22.30 Mše sv.	kostel
So	30. 5.	Památka sv. Zdislavy	
So	30. 5.	16.00 První přijetí svátosti smíření dětí	kostel
So	30. 5.	19.00 Svatodušní vigilie	kostel
Ne	31. 5.	Slavnost Soslání Ducha Svatého	
Ne	31. 5.	Sbírka na charitativní účely	
Ne	31. 5.	9.00 Mše sv. s udělováním svátosti biřmování	katedrála
Ne	31. 5.	9.30 Slavnost prvního svatého přijímání dětí	kostel
Út	2. 6.	Památka sv. Marcelina a Petra, mučedníků	
St	3. 6.	Památka sv. Karla Lwanga a druhů, mučedníků	
Pá	5. 6.	Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka	
So	6. 6.	Památka sv. Norberta, biskupa	
Ne	7. 6.	Slavnost Nejsvětější Trojice	
Ne	7. 6.	19.00 Při mši sv. obřad zakončení období mystagogie nově pokřtěných a obřad přijetí do katechumenátu nových zájemců o křest	kostel

Květnové hudební nešpory se konají v neděli 3. května 2009 v 19.30 hodin v Červeném kostele (chrám Jana Amose Komenského na Komenského náměstí).

Účinkuje: Musica Figuralis – umělecký vedoucí Marek Čermák, Jana Krajčovičová – soprán, Lenka Čermáková – alt, Ondřej Můčka – tenor, Jiří M. Procházka – bas.

Program: Josef Puschmann, Johann Georg Zechner a Josef Antonín Gurecký.

Biblické zamyšlení: Mgr. Jiří Gruber.

Dobrovolné vstupné bude věnováno Občanskému sdružení Gabriela – Hospic sv. Alžběty Brno. Pořádají a zvou sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno-Husovice.

Otec Mikulášek zve mladé na pouť do Křtin

V pátek 8. května 2009 se uskuteční tradiční Pouť brněnské mládeže do Křtin, letos už po čtrnácté. Tentokrát bude v duchu putování sv. Pavla, kterému je tento rok zasvěcen.

Vyrazíme v 9 hodin ze zastávky Soběšice, Klarisky (spojení autobusy 43 nebo 57).

Půjdeme krásnou jarní přírodou a pouť zakončíme v 16.30 hod. slavnostní mší celebrou generálním vikářem Mons. Jiřím Mikuláškem. Při ní nám bude hrát schola vysokoškoláků, kterou můžete slyšet každé pondělí na studentské mši u Jezuitů.

Předpokládáný odjezd autobusem zpět do Brna je plánován na 18.15 hod. ze Křtin.

Těší se na Vás skupina Elpis

Chcete-li se také Vy podílet na přípravě Farního zpravodaje, můžete své příspěvky nebo náměty vkládat do schránky na dopisy na faře u svatého Jakuba.

Schránka je označena:

**FARNÍ ZPRAVODAJ
náměty – příspěvky**

Děkujeme Vám za spolupráci.

